

Η διακήρυξη του Πάσχα του Εζεκία

*Εδάφια κλειδιά: «Και
απέστειλεν ο Εζεκίας
προς πάντα τον Ισραήλ
και Ιούδαν· έγραψεν έτι
επιστολάς προς Εφραΐμ
και Μανασσή, διά να
έλθωσιν εις τον οίκον
του Κυρίου εν
Ιερουσαλήμ, να
κάμωσι πάσχα εις
Κύριον τον Θεόν του
Ισραήλ.»
— Β΄ Χρονικών 30:1*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Β΄ Χρονικών 30:1-27*

Ο βασιλιάς Εζεκίας ξεκίνησε τη βασιλεία του στον Ιούδα σε ηλικία είκοσι πέντε ετών. Στις αρχές της βασιλείας του, και όπως επιβεβαιώνεται στο εδάφιο κλειδί, κάλεσε όλους τους Ισραηλίτες στην Ιερουσαλήμ με σκοπό τον εορτασμό του Πάσχα, το οποίο παραμελήθηκε για πολύ καιρό.

Η γενική θρησκευτική αταξία ήταν τέτοια που αυτός ο απαιτούμενος ετήσιος εορτασμός δεν είχε τηρηθεί στο έθνος σύμφωνα με τις οδηγίες του Νόμου για μεγάλο

χρονικό διάστημα. Έτσι, ο Βασιλιάς Εζεκίας υπέδειξε ότι έπρεπε να επαναλειτουργήσει, με τις κατάλληλες διατάξεις που αφορούσαν τον καθαρισμό του λαού. (Β΄ Χρονικών 30:2-17) Έτσι, σύμφωνα με τον Νόμο, οι Ισραηλίτες καθαρίζονταν για να μπορούν να τηρούν σωστά τη γιορτή. —Έξοδος 12:15-20

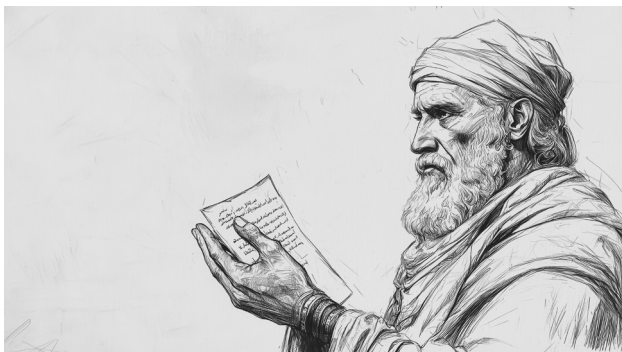
«Και εθυσίασαν το πάσχα τη δεκάτῃ τετάρτῃ του δευτέρου μηνός· και εντράπησαν οι ιερείς και οι Λευῖται, και αγιασθέντες εισέφεραν ολοκαυτώματα εις τον οίκον του Κυρίου. Και εστάθησαν εν τῷ τόπῳ αὐτῶν, κατὰ την τάξιν αὐτῶν, κατὰ τον νόμον Μωϋσέως του ανθρώπου του Θεοῦ· και ερράντιζον οι ιερείς το αἷμα, λαμβάνοντες εκ της χειρός των Λευιτῶν. Διότι ἦσαν πολλοί εν τη συνάξει, οι μη αγιασθέντες· διὰ τοῦτο ἔλαβον οι Λευῖται το φορτίον να σφάζωσι τα αρνία του πάσχα διὰ πάντα τον μη καθαρὸν, διὰ να αγιάσωσιν αὐτοὺς εις τον Κύριον.» —Β΄ Χρονικῶν 30:15-17

Αυτές οι γενναιόδωρες πράξεις του βασιλιά Εζεκία αντανακλούν τη δική του πίστη στον Θεό και την επιθυμία του να διασφαλίσει ὅτι οι προσφορές που γίνονταν ἦταν ἀφθονες και ευάρεστες στον Κύριο. Οι Λευίτες και οι ιερείς επαίνεσαν τον λαό για την προθυμία του να ἐκζητήσει τον Κύριο και να συμμετάσχει στους εορτασμούς και τις θυσίες. (εδ. 25-27) Αυτή η αναγνώριση ἀπὸ τους θρησκευτικούς ηγέτες ενισχύει περαιτέρω την ιδέα για την ἐνότητα και τη συνεργασία στη λατρεία. Η αναβίωση της αληθινῆς θρησκείας που ἐγκαινίασε ο Εζεκίας δεν τελείωνε με το Πάσχα. Επιπλέον, γέμιζε τον λαό με ζήλο για την αληθινὴ λατρεία στον Κύριο, για να προσφέρει γενναιόδωρα για την υποστήριξη των ιερῶν καθώς και των Λευιτῶν, οδηγώντας σε ἕνα ισχυρό κίνημα κατὰ κάθε μορφῆς εἰδωλολατρίας σε ὅλη την Ἰουδαία. — Β΄ Χρονικῶν 31:1-6

Ὡς συνέπεια, υπήρξε μια γενικὴ καταστροφή των εἰδώλων ἀπὸ τη γη και ἕνα γκρέμισμα των υψηλῶν τόπων, που εἶχαν αφιερωθεῖ στην ἀκόλαστη λατρεία του Βάαλ. Το ἀποτέλεσμα αὐτῆς της σωστῆς στροφῆς του λαοῦ προς τον Κύριο ἔφερε σε αὐτοὺς και στον βασιλιά τους μεγάλες ἐπίγειες ευλογίες, σε ἀρμονία με τη διαθήκη του Θεοῦ που εἶχε κάνει με αὐτό το ἔθνος. Ο βασιλιάς

έγινε πολύ πλούσιος, όπως και ο λαός επίσης, έτσι ώστε τα δέκατα και οι προσφορές τους στον Κύριο όχι μόνο επαρκούσαν για τις προμήθειες των ιερέων και των Λευιτών, αλλά και ξεπερνούσαν κατά πολύ αυτό, έτσι ώστε έπρεπε να κατασκευαστούν αποθήκες για να δεχθούν την αύξηση. —Β΄ Χρονικών 32:27-30

Τα θέματα της μετάνοιας, της αποκατάστασης και της αναζωπύρωσης σε αυτή την αφήγηση βρίσκονται σε όλη την Αγία Γραφή και αναφέρονται στις ευλογίες που θα βιώσει η ανθρωπότητα κατά την επερχόμενη βασιλεία της δικαιοσύνης. Πόσο ευγνώμονες πρέπει να είμαστε για το έργο που θα ολοκληρωθεί κατά τους «καιρούς της αποκαταστάσεως πάντων, όσα ελάλησεν ο Θεός απ' αιώνος διά στόματος πάντων των αγίων αυτού προφητών.». —Πράξεις 3:19-25 ■

Image© T Studio-stock.adobe.com